SEKSUELE PROBLEMEN IN DE HUISARTSENPRAKTIJK: De visie van Vlaamse huisartsen

Haio: BOGAERT Olivier , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: LEIRE Jan , RASKIN Theo

Context: Seksuele problemen zijn veelvoorkomend in de populatie, maar er wordt te weinig aandacht aan besteed. Het doel van deze studie is om na te gaan wat de visie is van de Vlaamse huisarts op seksuele problemen.

Onderzoeksvraag: Hoe belangrijk vindt de huisarts het bespreken van seksuele problemen in de huisartsenpraktijk? Moeten seksuele problemen ook actief bevraagd worden en waarom wel of niet? Heeft de huisarts opleiding gehad over de diverse facetten van de seksuele problematiek? Wie is volgens hen de aangewezen persoon waar mensen met seksuele problemen terecht kunnen? Wat is/zijn volgens de huisarts de barri?res om over seksuele problemen te praten? Wat zijn volgens de huisarts goede oplossingen om deze barri?res aan te pakken?

Methode: Via twee laboratoria, ??n in Limburg en ??n in West-Vlaanderen, werden 500 enqu?tes verzonden naar huisartsen. De enqu?te bevatte demografische gegevens over de huisartsen, hun interesse in deze problematiek, hun opleiding en hun visie over het belang van het bespreken van seksuele problemen in de huisartsenpraktijk. Verder werden de barri?res voor het bespreken van seksuele problemen bevraagd, alsook de suggesties om deze barri?res op te lossen.

Resultaten: In totaal werden 179 enqu?tes door de huisartsen ingevuld en teruggestuurd. Uit de enqu?tes blijkt dat huisartsen het zeer belangrijk vinden dat seksuele problemen worden besproken. Ze vinden wel dat ze te weinig opleiding gehad hebben over de meeste facetten van seksuele problematiek. De voornaamste barri?res die huisartsen aanhalen om dit onderwerp te bespreken zijn: schaamte van de patiënt, omdat de patiënt het een gevoelig onderwerp vindt, omdat de patiënten er zelf niet naar vragen, te weinig opleiding van de huisarts, te weinig tijd en te weinig doorverwijsmogelijkheden. De voornaamste oplossingen om de barri?res aan te pakken zijn een betere samenwerking tussen huisartsen en andere gezondheidsmedewerkers (seksuologen etc.), meer opleiding, een betere kennis van doorverwijsmogelijkheden en een folder over seksuele problemen ter beschikking hebben.

Conclusie: Seksuele problemen worden nog steeds te weinig besproken in de huisartsenpraktijk. Om deze problemen meer bespreekbaar te maken moet er meer opleiding voorzien worden, moet er een betere samenwerking zijn tussen huisartsen en andere gezondheidsmedewerkers (seksuologen etc.) en een moeten huisartsen voorzien worden van folders over seksuele problemen.